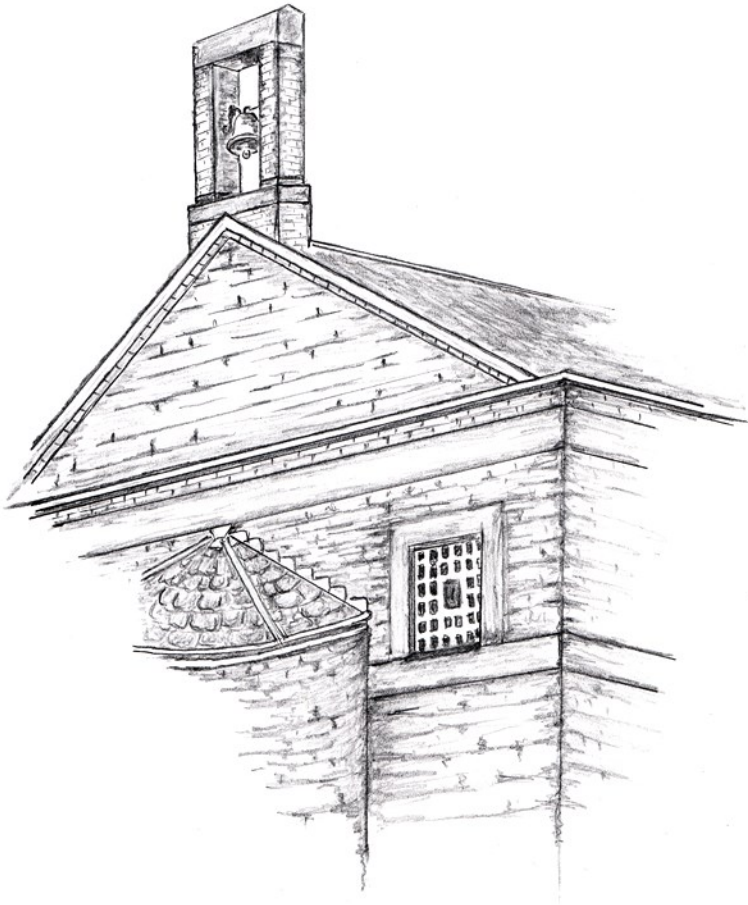

DOBBER

Berichten uit de Doopsgezinde
Gemeente van Purmerend

Jaargang 34 Nummer 01 mrt/apr/mei 2022

Colofon

“Dobber” is een uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Bijdrage “Dobber”: € 7,50 per jaar. (bank/giro zie boekhouder)

Copy: voor iedere 15e van de maand.

Vermaning: Julianastraat 7, 1441 EN Purmerend,
www.doopsgezindpurmerend.nl.
dgpurmerend@gmail.com

Voorganger: Vacant

Organist: Vacant

Koster: Fam. J. Hoekstra, Botterstraat 33,
1443 ET Purmerend. Tel. 0299 479983

Boekhouder: W.J. Ernsting (zie secretaris)
IBAN: NL40INGB0001618909, (t.n.v. Doopsgez.
Gem. Purmerend)

Zusterkring: Op dit moment n.v.t.

Verhuur: W.J. Ernsting (zie secretaris)

Redactie: Mw. E. Ernsting-van Eeden, Purmerenderweg 136,
1461 DL Z.O. Beemster, Tel. 0299 434369
Email: eeve61bij@gmail.com

Bezorging: Claire Scherpenhuysen, tel. 0299 429627

Kerkenraad

Voorzitter: Dhr. G. Lankelma, Neckerweg 72, 1461 LG
Z.O.Beemster

Secretaris: Dhr. W.J. Ernsting, per adres Redactie

Lid: Mw. Y. Puymbroeck-Stuurman
Landauerstraat 14, 1445 PK Purmerend

Lid: Mw. C. Scherpenhuysen, Asterstraat 4,
1441 JA Purmerend, Tel. 0299 429627

Lid: Mw. E.C. Ernsting, M.L.Kingweg 93,
1444 EB Purmerend, Tel. 0299 420536

Van de redactie

Het is 12 februari 2022 dat ik begin aan de nieuwe Dobber. Er is gelukkig weer veel te melden. Leuke dingen (zoals bijzondere diensten en activiteiten) maar ook minder leuke dingen (deze kunt u bij personalia lezen).

Jan Meine heeft weer een stukje geschreven voor deze Dobber. Daarnaast kunt u het vervolg van mijn fietstocht (aflevering 3) lezen.

Uit Redactieservice, waar onze gemeente een abonnement op heeft, heb ik weer een aantal artikelen verzameld die ik het lezen waard vond, ik hoop u ook.

Natuurlijk zijn we verheugd dat we in de 2^e helft van januari van dit jaar de kerkdiensten weer hebben kunnen oppakken (nadat de coronamaatregelen versoepeld waren).

We zijn blij dat de diensten gewoon door blijven gaan, we drinken weer koffie na de dienst en kijken uit naar de diensten op Palmzondag en Witte Donderdag. Ik weet niet hoe het voor u voelt, maar ik heb ze in 2020 en 2021 echt gemist.

Inmiddels is het 20 maart, ruim een maand nadat ik met deze Dobber begonnen ben. De oorlog in de Oekraïne is ruim drie weken aan de gang, ik weet niet hoe het u vergaat, maar het houdt mij (ons) flink bezig. U heeft daar iets van meegekregen in de Nieuwsflits die begin maart verschenen is. Elders in deze Dobber leest u hier meer over. Ik wens u veel leesplezier! De volgende Dobber zal rond eind juni uitkomen.

Erica

Activiteiten

3 apr. 2022	10.00 uur	J. Kubacki
10 apr. 2022	09.00 uur	Palmpaasontbijt E. Ernsting
14 apr. 2022	20.00 uur	Witte donderdag L. Baars
1 mei 2022	10.00 uur	H. Wouwenaar
15 mei 2022	10.00 uur	J. Klanderman
26 mei 2022	20.15 uur	Concert Douze Vents
5 juni 2022	10.00 uur	L. Baars (Pinksteren)
19 juni 2022	10.00 uur	J. Kubacki
3 juli 2022	10.00 uur	J. Klanderman
17 juli 2022	10.00 uur	M. Visschers-Woestenburg

Personalia

Jan en Mien zijn beiden eind december ziek geworden. Jan was er weer snel overheen, Mien moest opgenomen worden in het ziekenhuis. Met haar gaat het langzaam een beetje beter. Zij verblijft nu op een herstelplek in het Dijklander ziekenhuis in Purmerend. Jan is thuis, natuurlijk mist hij Mien. Helaas lukt het Jan niet meer om naar de kerk te komen (hij loopt moeilijk). Natuurlijk houden wij contact met Jan en Mien. Zij vinden het leuk om een kaartje te krijgen. Voor adresgegevens kunt u contact opnemen met één van de kerkenraadsleden.

Jannie heeft in november anderhalve week in het ziekenhuis gelegen. Daarna is zij drie weken in Novawhere geweest om een beetje aan te sterken. Inmiddels is zij thuis en ook alweer een keer naar de kerk geweest. We zijn blij dat ze er weer bij is!

We hebben bericht kregen dat begin februari de echtgenoot van Hansje Bartelson is overleden. Vele jaren hebben Hansje en ik samen de kopij voor onze kerkbladen (Mennocontact en Dobber) uitgezocht. Wanneer ik bij haar was, liet haar man ook altijd wel even zijn neus zien. Wij wensden Hansje, haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind heel veel sterkte de komende tijd.

Ik hoor het graag ...

Graag wil ik op deze wijze de mensen bedanken die de kerkenraad een kerstkaartje gestuurd hebben.

En het nog eens vermelden: weet u iemand die namens de kerkenraad wel eens een extra kaartje verdient/op prijs zouden stellen? Laat het me gerust weten, tel. 02994 20536 dan zal ik er voor zorgen.

Liesbeth Ernsting

Vanuit de kerkenraad ...

Dinsdag 8 februari hebben we weer kerkenraadsvergadering gehad. We waren bijna compleet (alleen Yvonne was verhinderd).

Er was een volle agenda, maar alle punten zijn uitvoerig besproken.

De laatste puntjes zijn op de i gezet voordat er in maart gestart gaat worden met het schilderen van de kerk, zowel aan de buiten als aan de binnenkant. De diensten en andere activiteiten kunnen gewoon door blijven gaan.

Het zoeken naar een organist die regelmatig (maximaal 2x per maand) bij ons de dienst wil begeleiden heeft nog geen resultaat opgeleverd. We blijven verder zoeken.

Heeft u een idee van iemand die 2x per maand de dienst zou willen begeleiden op het orgel, laat hem of haar contact met Erica opnemen (06 27858542) of geef de naam en het telefoonnummer aan haar door. Dan zal zij contact opnemen met diegene.

Wilt u ook meedenken en eens een vergadering bijwonen, meld u dan aan bij dgpurmerend@gmail.com

Willem Jan

Plannen maken

Een van de leukste onderdelen van de vakantie is het maken van plannen wat er gedaan gaat worden tijdens de vakantie en waar deze heen gaat. Corona heeft ons niet ontnomen van het maken van plannen maar voor een groot deel wel van de uitvoering hiervan. Van alles ging dicht of was alleen maar open op afspraak. Ook het op reis gaat was moeilijk, quarantaine regels, verplichte tests en noem maar op. Wij kunnen ons gelukkig prijzen dat we er eigenlijk niet al te veel last van hebben gehad. Afgelopen zomer is Erica op de fiets naar haar broer in Zwitserland gegaan, ook dit was een planning van vele jaren en ook de uiteindelijke plannen voor de verschillende dagen werden vaak nog op het laatste moment gewijzigd. Bij haar broer heb ik haar met de auto opgehaald en zijn we doorgereisd naar Frankrijk, hier zijn we nog een kleine twee weken op vakantie geweest. Ook voor de afgelopen kerstperiode hebben we plannen gemaakt, we zouden na kerst naar Erica's broer gaan om daar oud en nieuw te vieren. Het was lang onzeker of het door kon gaan, want om voor een kleine week 5 dagen in Zwitserland in quarantaine te moeten gaan heeft geen zin. Uiteindelijk werden deze regels gewijzigd en was alleen vaccinatie en een negatieve test noodzakelijk, dit was te doen. Na kerst zijn we heerlijk hier een weekje geweest, alles was open, wel met een mondkapje of een qr-code. Dit was wel even wennen toen we weer terug waren met allen de noodzakelijke winkels open. Inmiddels is ook hier alles weer (bijna) normaal open. Ik hoop dat iedereen alle plannen die de afgelopen corona periode gemaakt zijn en nog niet zijn verwezenlijkt binnen kort kan gaan uitvoeren. Ik hoop dat we niet op houden met het maken van plannen voor de toekomst ondanks dat de dreiging van corona voorlopig nog niet verdwenen is.

Jan Meine

Palmpaasontbijt

Zondag 10 april a.s. om 9.00 uur is in de kerk het Palmpaasontbijt. We hebben Peter van Voorst bereid gevonden om de dienst op het orgel te begeleiden. De organisatie is in handen van Claire en Liesbeth B. Het kan zijn dat zij u benaderen met de vraag om te helpen. U mag ook zelf bellen wanneer u hier aan mee wilt werken.

Wilt u gewoon bij de dienst aanwezig zijn, dan is het fijn als u zich aanmeldt, zodat wij een indicatie hebben hoeveel personen er komen. U kunt zich aanmelden bij Claire (tel. 429627) of via dgpurmerend@gmail.com

We hopen na twee jaar corona dat we een mooie opkomst hebben.
Liesbeth B en Claire

Concert

Hemelvaartsdag 26 mei 2022 's avonds om 20.15 uur is er een concert in onze kerk van het dubbelkwintet 'Douze Vents'. In dit dubbelkwintet kunt u luisteren naar 2 dwarsfluiten, 2 hobo's, 2 klarinetten, 2 hoorns en 2 fagotten. Zij zullen BAS spelen (Brauer, Andriessen, Strauss). Het is een programma van een klein uur. De toegang is vrij, er is aan het eind de mogelijkheid een vrijwillige bijdrage te geven voor de kosten van de organisatie, dirigent, zaalhuur, etc. We hopen op een mooie opkomst.

Erica

Vrienden in Ladantsy

Zoals u heeft kunnen lezen in de nieuwsbrief die begin maart is uitgekomen, hebben we 6 maart de extra collecte bestemd voor de vrienden in Ladantsy. Deze collecte heeft een heel mooi bedrag opgebracht. Tijdens de dienst van 20 maart heeft Jarek een filmpje afgespeeld in de koepel van de kerk waarin Ivan persoonlijk ons bedankte en het dameskoor een prachtig gezongen lied (een Kyrië) ten gehore bracht. De gemeenschap houdt zich staande, steunen en motiveren elkaar om sterk te blijven. Ivan werkt heel hard, motiveert en steunt de dorpelingen, hij heeft ook heel mooie tassen gemaakt. De verwachting is dat deze nog voor Pasen in Nederland zijn. Deze kunnen dan gekocht worden. Zodra ze er zijn breng ik u op de hoogte.

Helaas is begin deze week het bericht gekomen dat in het dorp het eerste slachtoffer is gevallen (een jonge man, net vader geworden) in deze vreselijke oorlog.

We hopen spoedig met beter nieuws te komen vanuit de Oekraïne.

Erica

Zusterkring

Op woensdagmiddag 18 mei 2022 komen de zusterkringen van Hoorn, De Rijk en de Beemster naar Purmerend toe. Omdat we in de Adventsperiode al twee jaar niet bij elkaar konden komen door de corona perikelen proberen we het nu in mei wel door te laten gaan. De bedoeling is dat we er een tuinbijeenkomst van maken in onze tuin. Bij slecht weer zal het in de kerk plaats vinden. De exacte tijd en het programma krijgt u eind april te horen. Maar schrijf deze datum wel alvast in uw agenda.

Wilt u helpen organiseren, neem gerust contact met mij op!

We hopen 18 mei velen te ontmoeten.

Groeten van Erica

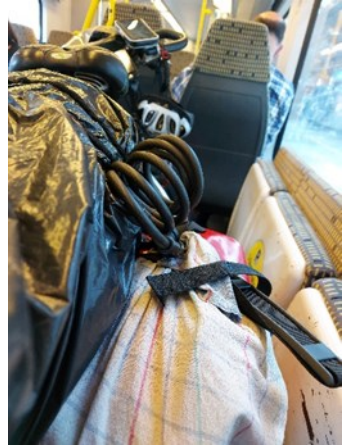
Op de fiets naar Schönenbuch (deel 3)

Voor de volgende etappe had ik een aantal alternatieven omdat de route die ik bedacht had voor een groot deel onbegaanbaar was door de overstromingen van ruim twee weken geleden. Optie één was aan de west kant van de Rijn blijven en flink omfietsen. Hierbij was het onzeker wat er onderweg nog voor problemen tevoorschijn kwamen. Ik had alleen heel goede kaarten mee van de route langs de Rijn, dit doe ik bij een volgende fietstocht anders 😊!

Optie twee was om aan de oost kant van de Rijn te fietsen tot Koblenz. Ik heb op de kaart gekeken, maar dat was een fietspad direct langs een drukke provinciale weg. Zo'n 80 km lang die weg volgen had ik geen zin in.

Optie drie was om naar Keulen te fietsen en daar de trein te nemen naar een paar plaatsen verderop. Dit voelde voor mij wel als een beetje een afgang, want ik ging een stuk niet fietsen. Maar, heb ik bedacht, het moet veilig zijn, het is vakantie, dus ik moet ook kunnen genieten. De volgende ochtend fietste ik weg, nog altijd niet helemaal besloten wat ik zou gaan doen. Binnen 10 minuten kwam ik al bordjes tegen met omleiding, ik werd dwars door Keulen geleid. Dit maakte voor mij de beslissing een stuk eenvoudiger. Als snel kwam ik bordjes Bahnhof tegen en besloot verder niet moeilijk te doen, ik heb ze gevolgd. Het bracht mij midden in het centrum van Keulen, een prachtig plein, voor een imponerende toegang van het station van Keulen. Eerlijk gezegd, wist niet precies waar naartoe ik de trein zou nemen. Het was niet ingewikkeld om met de fiets het station in te komen, het voelde wel een beetje vreemd. Vervolgens op zoek naar een loket, maar daar stonden heel lange rijen mensen voor. Dat vond ik niet han-

dig met een vol bepakte fiets aan de hand. Ik heb op de borden gezocht en geconcludeerd dat ik de trein richting Koblenz moest nemen. Kaartjes automaten waren toch aanzienlijk minder populair, dus daar maar één van uitgezocht om uit te vinden hoe ik aan een kaartje kon komen. Globaal genomen had ik keus uit vier soorten kaartjes, tja, ik heb de goedkoopste maar genomen. Na 10 minuten bestudering van de automaat had ik er een kaartje uit voor een enkele reis naar Koblenz. Het is me niet gelukt een apart kaartje voor mijn fiets te vinden. Besloten dat ik op het perron een conducteur zou vragen voor een kaartje voor mijn fiets. Echter, die was in geen velden of wegen te bekennen. Ik ben de trein in gestapt en heb bijna anderhalf uur gedacht dat wanneer ik controle zou krijgen meteen te melden dat het me niet gelukt is een kaartje voor mijn fiets te kopen, maar ik het wel geprobeerd heb. Er was zelfs een speciale plek in de trein waar je de fiets ook vast kon zetten. De trein die ik had bleek een ‘boemeltje’ te zijn. Hij deed veel tussenliggende dorpen/steden

aan. Regelmatig stapten daar andere reizigers met fiets in die enkele stations verder de trein weer verlieten. Na anderhalf uur stapte ik rond 12.30 uur opgelucht in Koblenz uit de trein, zonder controle.

Tijdens de treinrit had ik een opdracht van het thuisfront gekregen, wij willen een foto van jou bij de Deutsche Eck (dit heb ik even opgezocht, daar had ik nog nooit van gehoord). Fietsend door Koblenz had ik de bijzondere plek snel gevonden. De foto heb ik gemaakt, het heeft er voor gezorgd dat voor het eerst in mijn leven geschiedenis tot leven kwam voor mij.

Na wat foto's heb ik de rust opgezocht, uit de toeristenmenigte vandaan, opnieuw het fietspad langs de Rijn volgend. Ook hier waren de gevolgen van de overstromingen nog duidelijk merkbaar. Een kilometer of 15 voorbij Koblenz in een enorme regen en onweersbui terecht gekomen. Een beetje te laat

besloten mijn regenponcho aan te doen. Schuilen was niet mogelijk, dus met poncho aan maar doorgefietst. Het onweer zat erg dichtbij, maar gelukkig was ik na ruim 20 minuten uit de bui gefietst. Nog een kleine 20 km gefietst om tegen 17.30 uur op een camping neer te strijken, met uitzicht op de Loreley! De paden op de camping waren nog leemkleurig van het hoge water, maar op de 1^e etage was het droog genoeg om de tent op te kunnen zetten. De camping was vrijwel leeg terwijl het een heel populaire plek is vanwege het uitzicht op de Rijn en de Loreley. Ik heb mij in alle rust kunnen voorbereiden op de volgende dag, waarop de Rijn even ga verlaten om de Pfalz in te gaan richting vrienden waar ik een boek op ga halen en een nacht in huis mag slapen.

Dit was een dag met prachtig zomer weer. Fietsend bij de Rijn vandaan kwamen al snel de heuvels. Op zich was dit goed te fietsen. Helaas had ik alleen een fietsnavigatie en een mobiele telefoon. Ik had geen kaart mee van dit deel van de route. Dit heeft ervoor gezorgd dat ik een kilometer of vier door zo'n 20 cm hoog gras heb gefietst. Dat schoot absoluut niet op. Volgens google maps was het een fietspad ... Daarna heb ik beter opgelet en heb tussen de wijnvelden door gefietst, dit was een verhard fietspad, maar het ging wel steeds heel steil recht omhoog en weer naar beneden. Met nog een 10 km te gaan was mijn water op twee slokken na op en ik had echt dorst. Een vrouw was in een dorp buiten planten aan het water geven, haar gevraagd of zij mijn bidon kon vullen. "Nee" was haar antwoord, dit is geen drinkwater. Verder doorgefietst tot ik een Weingut zag dat open was. Daar ben ik naar binnen gegaan en gevraagd of mijn bidon met water gevuld kon worden. Dat was geen enkel probleem, het was water uit een fles (helaas met prik, maar even schudden en het is een stuk minder). Ik hoefde niet te betalen, maar ik moest dan wel zijn visite kaartje meenemen. Hij maakt oranje wijn, speciaal voor als het Nederlands elftal moet voetballen, kon ik reclame voor hem maken. Nu, dat heb ik bij deze ingelost.

's Middags om 17.30 uur kwam ik bij de vrienden aan en kreeg ik een heel hartelijke ontvangst. Hoe het laatste stuk van de reis is gegaan komt in de volgende Dobber.

Erica

Klimaatverandering

De overstromingen van afgelopen zomer zaten nog op Katinka's netvlies, hoe zou het zijn als je in één klap al je spullen en je thuis kwijt-raakte? Wat kon ze er nu en in de toekomst aan doen? De ernst en de urgentie van dit soort Journaalbeelden werden door haar ouders nooit gebagatelliseerd, maar ze eindigden tijdens discussies onder het avondeten altijd met een positief bericht. Zoals onlangs over een aantal mensen die in een speeltuin spontaan samen zand schepten tegen het was-sende water. En ze zorgden er ook altijd voor dat Katinka en haar broers elkaars mening respecteerden en dat ze zelf ook deden wat ze zeiden. Als je in de kerk bad voor het klimaat, moest je niet onnodig

met de auto naar de kerk gaan. En als je in het kader van duurzaamheid de tegels in je tuin door groen verving, moest je ook helpen met het onderhoud. Katinka was zo blij dat ze weer klassikaal onder-

wijs mocht volgen en had erg veel zin in het ingelaste debat over de klimaatverandering. Kaarsrecht stond hun godsdienstdocent die woensdagmiddag achter zijn bureau. Hij vertelde eerst iets over de laatste klimaatvoorspellingen en projecteerde vervolgens de eerste stelling op het beeldscherm. 'Ga je liever met het vliegtuig of de trein een buitenlandse stedentrip maken?'

Iedereen koos voor het vliegtuig, behalve Katinka, die haar klasgenoten niet-begrijpend aankeek.

'Ja, dat is sneller en goedkoper,' zei haar beste vriendin Milou.

'Goedkoop is duurkoop, we moeten zuinig zijn op de schepping en ook denken aan de mensen na ons,' zei Katinka.

De klas lachte schamper en ook Milou gniffelde slechts.

Nooit eerder was Katinka zo blij geweest dat de les was afgelopen.

Thuisgekomen vertelde ze met overslaande stem aan haar moeder over alle tegenargumenten van haar klasgenoten.

'Ik begrijp je teleurstelling, maar je mag het toch hartelijk met elkaar oneens zijn,' vroeg haar moeder.

‘Ja maar wáren ze het maar hartelijk met me oneens. En onze godsdienstdocent keek me enkel schaapachtig aan en ging snel weer verder toen ik een prangende vraag stelde.’

‘Wat vroeg je dan?’

‘Misschien moeten we ons debatklimaat eerst veranderen voordat we met de volgende stelling verder gaan.’

Christine van Reeuwijk

Stadsheiligen

Ik zie al jaren dezelfde man
met aan zijn arm voortsjokkend
altijd dezelfde man
zijn zoon:
verwongen gelaat
door verkeerd chromosoom
gestadig lopen zij voort
altijd in dezelfde tred rijgen zij
de straten van de stad aaneen
spreken doen zij nooit een woord
maar ik omgeef hen met een stralenkrans:
zij spreken alle talen van de trouw

Oeke Kruythof

Klooster in je leven

Benedictijner monnik en Theoloog des Vaderlands Thomas Quartier roept zijn lezers en luisteraars op om het klooster in je leven te zoeken en te omarmen wat erop je pad komt. Door zijn ritme van stilte, gebed en gemeenschapszin in de abdij van Leuven inspireert hij zo steeds meer mensen in de wereld, vooral door zijn interviews, boeken, muziek en hoogleraarschap aan de universiteit van Nijmegen. Het troost me omdat ik de beweging van naar binnen - en buitenkeren elke dag op die ene plek, mijn bed, ook maak. Ik geef me elke keer opnieuw over aan de stilte, diep mijn pijn en gemis op, doorleef het en probeer met al mijn kwetsbaarheid en kracht in ba-

lans te blijven.

Een telkens terugkerend verlangen naar die Ene doet mij steeds dieper zoeken en vinden en in de komende Stille Week hoop ik meer dan ooit te leren loslaten wat me soms nog te veel belast. ‘Ja maar jij hebt daar als chronisch zieke toch ook alle tijd voor,’ zeggen mensen nogal eens op neerbuigende toon tegen mij als ze proeven dat ik me door de stilte laat raken. Het is een groot misverstand voor wie naar me zou luisteren en mijn rijk gevulde dagen kent. Bevestiging voor wat ik zoal doe heb ik niet zo nodig, maar ontkenning hoeft nu ook weer niet. Ik weiger me te verdedigen als mensen zichzelf met hun ‘druk, druk, druk’ overschreeuwen, keer me nog meer naar binnen, laat het snel bij de ander, luister naar de Ander en stap in gedachten als kind weer in de huiskamer van mijn ouders en grootouders waar altijd een serene stilte hing. Zij deden alles geruisloos, vaak nog voordat de ander iets hoefde te vragen, zij leefden vanuit de kern.

Thomas Quartier treedt vanuit zijn kloostercel elke keer al zoekend en tastend met zuivere stem naar buiten.

Ik probeer dat op die ene plek ook te doen.

Doet u, doe jij op je eigen plek ook mee?

Zo kunnen we met elkaar verbonden zijn in één Vaderland en het feest van Pasen vieren.

Christine van Reeuwijk

Laten we de diversiteit vieren

Ds. Packiam Samuel is directeur van het Henry Martyn Institute (HMI), Internationaal Centrum voor Interreligieuze Relaties en Verzoening in India. Samen met hem verzorg ik een middag voor predikanten over de rijkdom van diversiteit in Nederland.

Ds. Samuel vertelt: “Ik liep door Amsterdam en ineens stapt een man op mij af die aan mijn baard voelt. Op norske toon vraagt hij of het een moslimbaard is. In hoe-verre is er oog voor de rijkdom van de diversiteit hier in Nederland?, vroeg ik mij daarna af. Op de campus van het HMI vieren we elke ochtend deze diversiteit. We vieren de verschillen, we verdiepen

ons eigen geloof en we weten dat de ander dat ook doet. Ik zou iedereen in Nederland willen uitnodigen om de diversiteit met ons mee te vieren en samen met ons het geloof te verdiepen. Kom, laten we de diversiteit vieren”

Ds. Samuel kiest niet voor de dogmatische insteek met de vraag naar waarheid. Dan zijn we volgens hem te veel met het hoofd en te weinig met het hart bezig. Zoek daarom naar harmonie. Belangrijke vragen zijn:

- hoe zet je jouw God naast andere opvattingen
- hoe zet je jouw Jezus naast andere opvattingen
- hoe zet je jouw kerk of gemeenschap naast andere kerken en gemeenschappen
- hoe zet je het Koninkrijk van God naast andere koninkrijken

Ds. Samuel noemt het verschil tussen religie en geloof: “Religie wordt gemaakt door mensen, zij maken afbeeldingen van God in hun hoofd en verstand. Geloof geeft God ons mensen in ons hart en in ons verstand, geloof is een geschenk wat je mag ontvangen en aannemen. De waarheidsvraag geeft vooral problemen omdat je dan je gelijk wilt hebben.”

Dit herken ik ook in mijn jarenlange ervaring met geloof en diversiteit. Samen met de imam, rabbijn en hindoestaanse priesteres parkeren we bewust de waarheidsvraag. Het gaat er eerst om elkaar te willen begrijpen. Wees nieuwsgierig naar elkaar en stel vragen, dan zie je begrip en verandering optreden.

Het gaat er niet om dat je het eens bent met elkaar, maar dat je elkaar begrijpt. Het is een groot geschenk van God, dat wij elkaar kunnen begrijpen. En dit heeft Jezus ons voorgeleefd. Ik merk dat de meeste jonge mensen geen angst kennen, maar wel nieuwsgierigheid. De jeugd groeit op met die diversiteit en vindt dat meestal gewoon. Misschien is het handig om in dit geval van die jeugd te leren in plaats van andersom.

Corry Nicolay

BID EN BEGIN

Onlangs vertelde een student mij dat hij moeite had om thuis met zijn ‘werk’ te beginnen. Dat herkende ik: aarzelen, uitstellen, nog even telefoneren, mails bekijken, rommel opruimen, koffiedrinken... voor je het weet eindigt het dagdeel en ben je moe van het niet beginnen. In mijn dorp uit voorgoed voorbijde tijden hielp de om de zes uur luidende klok onze voorouders aan een dagindeling. Maar velen van ons moeten die discipline tegenwoordig zélf vormgeven en uitvoeren. Dat is niet makkelijk. Het is een kwestie van wil en oefening én ook na mislukking tóch opnieuw beginnen te zoeken naar een mogelijke vorm, die past in je huidige leven. ‘Bid en Begin’ las ik op de grafsteen van een abt. Mijn evaring is, dat een vast meditatie- of gebedsmoment aan het begin en/of einde van de dag kan helpen om mijn leven behalve met ‘God’ ook eenvoudiger te leven.

Zeker in corona- en crisistijden met ‘maatregelen’ vraagt het beëindigen van een werkzaamheid bewuste aandacht. Velen van ons ontdekken concentratieproblemen en een verward hoofd. Ik hoorde dat (veel?) thuiswerkers overuren maken en onvoldoende pauzes nemen. Zonder gedwongen werktijden dreigt er thuis op ‘ongeregelde’ tijden voor de broodwinning feitelijk langer gewerkt te worden. De werkgever zal dat meestal niet betreuren. Maar of het gunstig is voor de levensrust en -vreugde? Ook een alleenwonende kent het ophoudenprobleem. Waar liggen de grenzen? Dat is niet gemakkelijk, zeker als er een deadline voor de taak is, zoals voor deze kolom. De heilige Benedictus vindt in zijn Regel recreatie, bijvoorbeeld de middagwandeling, mooie muziek luisteren en aandacht voor huisgenoten, even belangrijk als het afronden van een taak.

Wie gedetailleerder geholpen wil worden bij het structureren van zijn leven, raadde ik al eerder het ervaringsboek van Wil Derkse, *Een levensregel voor beginners. Benedictijnse spiritualiteit voor het dagelijks leven* aan. Ik kreeg de 30e druk bij mijn emeritaat, eigenlijk was dat te laat. Maar juist in deze moeilijke dagen greep ik toch terug op het laatste hoofdstuk met de intrigerende titel: *Een gevulde agenda en nooit druk*. Altijd heel bruikbaar!

Jan de Jongh, emeritus studentenpastor

Liefde in het klein

Vader moeder
allochtoon
twee kinderen
twee kleine meisjes
hun jasjes worden
zorgzaam liefdevol
dichtgeknoopt op
dit winderige hoekje
van het kale plein
precies hetzelfde
deden mijn ouders
vast en zeker
zo'n zeventig jaar geleden
bij mijn zusje en bij mij
liefde in het klein
is van altijd en overal –

Oeke Kruythof

Palmpaasontbijt
10 april 2022
09:00 uur

Dienst inclusief ontbijt

Voorganger: Erica Ernsting
Organist: Peter van Voorst

Om een indicatie te hebben met hoeveel we zijn kunt u zich opgeven bij
Claire Scherpenhuysen

Hier kunt u ook terecht voor meer informatie:
(0299) 429627 dgpurmerend@gmail.com